

İnsanın Yaratılış Gayesi ve Bunun Cahili Olmanın Trajedisi

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun; salat ve selam tüm Rasullerin ve Nebilerin efendisi Efendimiz Muhammed'in, O'nun Âli'nin, Ashabının ve kıyamet gününe kadar O'nun hidayetine tabi olanların üzerine olsun. İnsan, Allah'ın akılla şereflendirdiği bir mahluk olup Allah onu, diğer yaratılanlardan farklı kılmıştır. Zira Allah Azze ve Celle şöyle buyurmuştur: **“Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık. Onları, (çeşitli nakil vasıtaları ile) karada ve denizde taşıdık; kendilerine güzel güzel rızıklar verdik; yine onları, yarattıklarımızın birçoğundan cidden üstün kıldık.”** [İsra 70] Dolayısıyla bu akılla şereflendirme, boşuna değildir; bilakis insanın teklif mahalli olması, kendi tercihlerinden sorumlu olması ve Allah'a, zorla veya baskıyla değil, kendi iradesi ve basireti ile ibadet etmekle emredilmiş olması içindir.

Bundan dolayı insanlara Allahu Teala'ya kulluğun anlamını öğretmek için semavi risaletler gelmiş olup tüm Nebiler ve Rasuller tek bir risaleti eda etmek için gelmişlerdir: **“Andolsun ki biz, «Allah'a kulluk edin ve Tâğut'tan sakının» diye (emretmeleri için) her ümmete bir peygamber gönderdik.”** [Nahl 36]

- 1- İbadet
- 2- Yeryüzünde istihlaf/iktidar
- 3- İmar etmek
- 4- Davet ve şahitlik

Ümmet, İslam'ı uygulayan bir devletin gölgesinde yaşadığı, İslam risaletini dünyaya taşıdığı, insanları delil ve burhanla davet ettiği ve davetine azı dişleriyle sarıldığı sürece tamamlanmış olur; böylece din tamamen Allah'a ait olur ve insanın yaratılış gayesi de gerçekleşmiş olur.

Her insanın sorması gereken en büyük soru şudur: Niçin yaratıldık? Varlığımızın gayesi nedir? Ve bu hayatın amacı nedir? Ne yazık ki bugün insanların çoğu ıstılahların/terimlerin özünü idrak etmeden öğreniyorlar ve İnsanın yaratılış gayesinin ibadet, istihlaf/iktidar, imar etme ve İslam'a davet olduğunu biliyorlar... Ancak derinlemesine anlamadan veya vakıya tatbik etmeden. Böylece bu mefhumlar, davranışlara dönüşmeyen ve yol göstermeyen boş sloganlara dönüşüyor!

Gerçek tehlike ise şudur: Bir şeyi lafız olarak bilmek, ama onun gerçeğinin ve içeriğinin cahili olmaktır; bu da toplumlarımızda kayboluşa, kargaşaya, psikolojik ve fikri karışıklıklara yol açmaktadır; çünkü neden var olduğunu bilmeyen insan, yönünü bilmeden yaşayacak ve kayboluşu onu batıl ve boş vadilerden birine sürükleyecektir.

Birincisi: İbadet – kulluk – Allah ile olan ilişkinin özü

Allah Subhanehu ve Teala, hayatı, insanı ve kainatı yarattığı gibi her şeyi de hikmetle yaratmıştır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ** “**Yedi gök, yer ve bunlarda bulunan herkes O’nu tesbih eder. O’nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur.**” [İsra 44]

Dolayısıyla bu kainattaki her şey, yaratıcısına itaat edip tesbih eder; yani içindeki yaratıklar ve varlıklar da dahil bu büyük kainat, Allahu Teala’yı tesbih eder ve tesbih ederek O’na ibadet eder ama biz onu anlamayız; tıpkı Subhanehu’nun bize şöyle haber verdiği gibi: **وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَّا تُفْقَهُونَ** “**O’nu övgü ile tesbih etmeyen hiçbir şey yoktur. Ne var ki siz, onların tesbihini anlamazsınız.**” [İsra 44] Yani güneş, ay, yıldızlar, hava ve su gibi var olan her şey, Allah’a itaatten kıl kadar sapmadan Allah’ın emrine ve O’nun kevnî sünnetine göre hareket eder. **لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ** “**Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler.**” [Yasin 40]

Sen ey insan; sen, Allah’a ibadet etmek için yaratıldın ve bu ibadet, namaz ve orucu kapsadığı gibi çalışmayı, tutumu, hükmü, vela ve berayı (müminleri sevmek, onları dost edinmektir. Kâfirlere buğzetmek, onlara düşmanlık beslemek ve onlardan beri/uzak durmaktır) da kapsamaktadır...

İbadet, sadece zahiri ritüellerden ibaret değildir; aksine ibadet görünen ve görünmeyen sözler ve fiiller gibi Allah’ın sevdiği ve razı olduğu her şeyi kapsayan bir isimdir. Dolayısıyla ibadet, insanın hayatındaki tüm davranışlarını, yani muamelelerini, ilişkilerini, ahlakını, nizamını, dostluğunu, düşmanlığını kapsamakta olup bunların hepsinin Allahu Teala’nın emirlerine göre olması gerekir.

İnsan, hayatında Allah’a kulluğunun esasına göre hareket ettiğinde, tüm söz ve fiillerini ibadet mefhumu dahilinde gerçekleştirdiğinde, en yüksek mertebelere yükselir ve kendisi için yaratılmış olduğu gayeyi gerçekleştirir: **وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ** “**Ben, cinleri ve insanları ancak ve yalnız Bana ibadet etsinler diye yarattım.**” [Zariyat 56]

Öyleyse bizim kaygımız; nefislerimizin arzusuna veya sadece kendi arzularını tatmin eden maddi medeniyetlerin bize dayattıklarına göre değil de yaratıcımızın bizden istediği şekilde Allah’a hakkıyla ibadet etmek olmalıdır. Zira ibadet sadece ritüel ve şiarlardan ibaret değildir, aksine Allah’a itaate ve O’nun şeriatına göre hükmetmeye dayalı olan kâmil bir yaşamdır. Dolayısıyla her kim ibadeti sadece camiyle sınırlandırır, Kur’an’ın mefhumundan uzaklaşmış olur.

İkincisi: İstihlaf – emaneti taşımak ve Allah’ın indirdiklerine göre hükmetmek

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً** “**(Hatırla ki Rabbin meleklere): Ben yeryüzünde bir halife yaratacağım, dedi.**” [Bakara 30] Yeryüzünde Hilafet, insanın hayatın her alanında Allah’ın emrini uygulama, O’nun şeriatıyla hükmetme sorumluluğunu taşıması ve Batı’ya tabi olarak yaşamaması, küfür sistemleriyle yönetilmemesi, dini ve ümmeti pahasına yozlaşmış yöneticileri razı etmemesi anlamına gelmektedir.

İstihlaf, siyasi, ekonomik ve içtimai olarak akide üzerine bina edilen bir yönetim sistemi olup sadece insanın yeryüzünde var olması demek değildir. Bunlar, Ümmetin Hilafetin yıkılmasıyla kaybetmiş olduğu şeylerdir; böylece ümmet zayıflamış, dağılmış ve kanı ihlal edilmiştir.

Allah Subhnehu ve Teala insanı, Kendisine ibadet etmesi ve yeryüzünü imar etmesi için yarattığı gibi insanın var oluş gayesini de Allah'ın dinini ikamet etmek ve O'nun şeriatını uygulamak olarak belirlemiştir. Dolayısıyla bu gaye, Hilafetin kurulmasıyla tamamlanabilir; çünkü Hilafet, İslam'ın hükümlerini uygulayan ve insanların işlerini gözeten yürütme organıdır. Zira Allah Azze ve Celle şöyle buyurmuştur: يَا دَاوُدُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعِ الْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ “**Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Heva ve hevese uyma, sonra bu seni Allah'ın yolundan saptırır.**” [Sad 26] Dolayısıyla Allah Celle ve Âla, Davud Aleyhisselam'ı sadece bireysel ibadet için halife yapmamıştır, aksine hak ile hükmetmesi ve adaleti tesis etmesi için halife yapmıştır; bu da ancak dini ikame eden ve Allah'ın şeriatıyla hükmeden bir Sultan/otorite ile mümkün olabilir.

Hilafet, tüm Müslümanların genel başkanlığı olup içeride İslam'ı tatbik eder, dışarı da ise davet ve cihat yoluyla İslam'ı yayar; yani Hilafet, anlaşmazlıkları çözen, hadleri tesis eden ve eğitim, ekonomi, sağlık, siyaset ve diğer işleri gözeten bir sistemdir. Bu yüzden Hilafet olmadan adaletsizlik egemen olur, hak kaybolur, faiz, zina, cehalet ve yoksulluk yayılır, değerler çöker ve hatta ruhi açıdan bizzat ibadet bile, insanların işlerini gözeten ve insanların istikrar ve güvenliğini sağlayan devletin yokluğundan etkilenir. Nitekim Allahu Teala, İbrahim Aleyhisselam'ın lisanı üzerinden şöyle buyurmuştur: فَاجْعَلْ أَفئِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِّنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ “**Artık sen de insanlardan bir kısmının gönüllerini onlara meyledici kıl ve meyvelerden bunlara rızık ver! Umulur ki bu nimetlere şükrederler.**” [İbrahim 37]

Üçüncü husus ise imar etmektir: İmar etmek, yeryüzünü ifsat etmek değil ıslah etmektir; zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: هُوَ أَنشَأَكُمْ مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا “**O, sizi yeryüzünden (toprakten) yarattı ve sizi oranın imarında görevli (ve buna donanımlı) kıldı.**” [Hud 61] İmar etmek, sadece binalar inşa etmek değildir, aksine yeryüzünü iyi bir şekilde imar etmek, adaleti tesis etmek, değerleri yaymak ve kapitalist sistemle veya insan yapımı kanunlarla değil, Allah'ın şeriatıyla hükmetmektir.

Tüm imarlar, Allah'a itaat üzerine kurulmamışsa, zahiri olarak parlak gibi görünse de yıkılmaya mahkumdur. Allah Subhanehu ve Teala insanı, kendisine kul olması ve yeryüzünde halife olması için, yani yeryüzünü heva ve arzularına göre değil de Allah'ın metoduna göre imar etme görevini yerine getirmesi için yaratmıştır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَن يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ “**Hani Rabbin meleklere: “Ben yeryüzünde bir Halife yaratacağım” dediğinde onlar: “Orada fesat çıkaracak ve kanlar dökecek birini mi yaratacaksın? Halbuki biz, seni övgüyle tesbih ve takdis ediyoruz” demişlerdi.**” [Bakara 30] Dolayısıyla Melekler, insanlar ilahi bir metot ve davranışlarını düzenleyen bir sistem olmadan bırakılırlarsa, onların yeryüzünü fesat çıkaracaklarını ve kan

döküleceklerini biliyorlardı; bugün somut bir gerçeklik olarak gördüğümüz şey işte budur.

Bu nedenle yaratılışın gayesi sadece ibadet değildir, aksine aynı zamanda İslam'ın hükümlerine göre, yani ıslah temelinde imar etmektir; bu ise ancak İslam'ı uygulayan bir devletin, yani Raşidi Hilafetin varlığıyla gerçekleşebilir. Zira Hilafet olmadan yeryüzünde ıslah gerçekleşmez, ibadet düzenli olmaz, kanlar korunmaz, namus muhafaza edilmez, aksine kaos egemen olur, yolsuzluk yaygınlaşır, haklar ihlal edilir ve toplumlar, güçlülerin zayıfları yuttuğu ormanlara dönüşür.

O halde yeryüzünü gerçek bir şekilde imar etmek ancak Hilafet ile olur; tıpkı ibadetin de ancak Hilafet ile düzenlenebileceği gibi. Zira Hilafet olmadan insanlık yozlaşır, çöküşe ve barbarlığa sürüklenir; bugün dünyanın durumu işte budur.

Dördüncü husus ise davet ve şahitlik

Allah Azze ve Celle şöyle buyurmuştur: **“Biz seni, ancak bütün insanlara bir müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik.”** [Sebe 28] Dolayısıyla Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in gönderilmesinin gayesi, tüm insanları Allah'ın dinine davet etmektir; aynı şekilde onun ardından İslam ümmetinin görevi de, İslam risaleti tüm dünya için olsun diye bu davete devam etmektir.

İslam'a davet etmek, tercihe dayalı bir görev değil, aksine risaletin esaslarından ve yaratılışın gayelerinden biridir; ayrıca insanlara delil sunmak, sadece onlara İslam davetini bildirmek için olur; dolayısıyla bu büyük görev, ancak dünyaya daveti taşıyan, cihatla İslam'ı yayarak dinin tamamen Allah'a ait olmasını, O'ndan başka kimseye ibadet edilmemesini ve yeryüzünde sadece O'na itaat edilmemesini sağlayan bir devlet tarafından yerine getirilebilir.

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“İşte böylece, siz insanlara şahit olasınız, peygamber de size şahit olsun diye sizi vasat (örnek) bir ümmet yaptık.”** [Bakara 143] Milletlere yönelik bu şahitlik, bireysel sözlerle veya duygusal faaliyetlerle gerçekleşmez, aksine ordularını hak için, yani halkları işgal etmek için değil, aksine halkları insana ibadet etmekten kurtarıp insanın Rabbine ibadet etmesini sağlamak için gönderen Hilafet Devleti yoluyla İslam'ı pratik olarak taşımakla gerçekleşir.

Aynı şekilde devlet döneminde bunun sahada uygulanması için davetin yayılmasına, onu koruyacak güce, ona yardım edecek cihada ve delili ortaya koyan şehitliğe ihtiyaç vardır. Bu nedenle Allah yolunda cihad sadece savaşmak değildir, aksine İslam'ı dünyaya taşımanın, kalpleri ona açmanın ve insanları köleleştiren ve onları Allah'ın dininden alıkoyan batıl sistemlerin sahteliğini ortaya çıkarmanın pratik bir yoludur.

İslam ümmeti, İslam risaletini dünyaya tebliğ etmekle sorumludur; zira o, kapalı bir ümmet değil, aksine bir risalet ümmetidir. Ancak bu görevden geri durup dünyaya yönelir ve Batı'nın peşinde solursa, o zaman ümmet zelil olur, zelil ve zayıf bir duruma dönüşür; böylece Allah'ın rızasını kazanamadığı gibi düşmanları ona saygı da duymaz.

İnsanın yaratılış gayesi, felsefe ya da fikri bir lüks değildir, aksine en büyük varoluş meselelerinden biridir. Bu yüzden İslam'ın tüm hayata hükmetmek için geldiğini, ibadet edenlerin kalplerinde ya da Allah'a saygıdan kalbi ürperenlerin olduğu camilerde hapsolmek için gelmediğini anlamamız gerekir.

Eğer ümmet, Allah'ın emrettiği gibi bu gayeleri gerçekleştirmek için geri dönmezse, asla durumu değişmeyecek ve uykusundan da uyanmayacaktır. Dolayısıyla artık bu gayeleri derinlemesine yeniden anlamamızın ve bunları, Nübüvvet Minhacı üzere Raşidi Hilafeti kurarak köklü bir değişim yönünde bir bilince, davranışa ve harekete dönüştürmemizin zamanı gelmiştir.

Gayenin bilincinde olmak, yolun başlangıcıdır... Her kim gayeyi kaybederse, haklı olduğunu zannetse bile, dallarda ve kenarlarda kaybolup gider.

Peki insanlar, hükümleri bilmeden nasıl Allah'a hakkıyla ibadet edebilirler ki? İnsanlar aç olan ve kendilerini güvende hissetmeyen mazlumlarken nasıl namazlarında ihlaslı olabilirler ki? Ayrıca insanlar, kendilerine bahşedilen servet ve zenginliklerden mahrum bırakılmışken nasıl Allah'a şükredebilirler ki?

Bugün Müslümanların gerçekliği, kaybolmuşluk, yoksulluk ve yozlaşma olup en büyük şahitlik olan Hilafetin kaybolması da ibadetlerin kaybolmasına ve tüm yönleriyle hayatın ifsat olmasına yol açmıştır. Bu nedenle Hilafetin yeniden kurulması için çalışmak, siyasi bir lüks ya da örgütsel bir hırs değildir, aksine dinin ikame edilmesi ve ibadetin insanların gerçekliğinde Allah Subhanehu ve Teala'nın razı olacağı bir şekilde gerçekleşmesini sağlamak için şeri bir farz ve kaçınılmaz bir gerekliliktir.

Hilafet, sadece farzların tacı değildir, aksine tüm farzların koruyucusu olup Hilafet olmadan ümmet yok olur, ibadetleri yok olur ve dini yok olur.

**Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Muammer El-Hamri – Yemen**